Hädaste oliwad wõerad seitsemandemal pääwal lauda istunud, seal nõudis kuningas kohe mõistatuse otsust. Kõik tunnistasiwad kui ühest suust, et see neil mite põle wõimalik olnud tema otsust kätte saada; üksi Isterloo proua nägu oli täna wäga rõõmus ja lahke; sest ta oli Gormanni abiga kõik oma talitused korda saatnud, ja küsis seepärast kuninga käest: Kas ta peaks kül selle tarwis luba andma, et seda mõistatuse otsust wõiks tuppa lasta tulla. — „Tuppa lasta tulla," — wastas August peaaegu ära kohkund, — „tuppa tulla? — See otsus mis mina nõuan wõib aga üksi suu sõnaga teadustada; selle asja juures ei pruugi mingisugust tuppa tulemist!" — „Aga ometi" sosistas Grahwi proua; ja andis Leinhaasile märki, kellega ta juba enne oli kõik kokku äraräägkinud, ja tuppa astus, wana isa tantsu tantsides, uhke kärneri riietega ehitud, wiina marjadest pärg peas ja mõlemilt poolt üle pea kattetud seitsme karwalise wikkerkaariga, waper Willem Kaarig, oma wanemate, oma naese ja kuue lapsega, ja andis kuningale mõõda minnes, üht Gormanist wälja arwatud salmikud lugeda, kelle seesnõnda seisis!

Suur kuningas! Kül palju anu on nähtud,
Mis sa kül wist, so majas oled tein'd.
Waat' siiski leitaks, ilmas weel üks würsti saal

Kus intressi peal seisab wana kapitaal?
Neid mõlemaid on Willem Kaarig ühendan'd
Mis wanemad on temale kord nõnda an'd.
Ja seda püüab ta nüüd jälle tasuda,
Ja oma laste seas kaa suureks wõsuda.
Jo eemalt nähtaks tema suurt rikkust,
Ehk ta kül waene, siiski see peal uhke,
Ja seega maks'taks temal' kapitaal ja intres
Kui anu sees wanaks jään'd kui kapitaal ja intres.

Kuningas oli seesuguse kogemata juhtumise üle koguni liigutud, ja tänas auustades Grahwi prouad kes seda mõistatuse otsust nii ütlemata ilusti oli oskanud ete tuua, siiski aga oli taa meel pisut pahane Willem Kaarigi peale. Aga, kui Grahwi proua sai seda asja kõik ära seletanud, seal lahkus siis kaa kuninga wiha, ja ta ei kiitnud mite enese ära andjad üksi, waid seda enam aga Gormanni, kes Kaarigid nii kawalaste oskanud ära meelitada, ja lubas Gormannile proua Isterloo läbi ühe hea koha muretseda, mis teda kaa peagi sealt Tüüringi maale ära kutsus. Pärast seda sai ta aga weel teise parema koha Boritsi linna aastal 1730 kus ta kaa wiimaks aastal 1742 ära suri.
